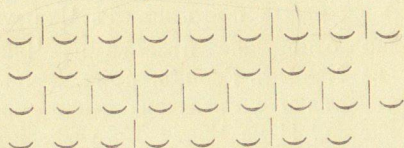

на Чинтуловъ се поддава на интересна характеристика, която говори за добръ развито музикално чувство у нашия пръвъ поетъ. Знае се, че при всѣки простъ двусложенъ размѣръ (ямбъ, хорей) се явяватъ многочислени отклонения, различни у всѣки поетъ (Върху това вижъ подробно у Андрей Бѣлий — Символизъмъ — изд. „Мусагетъ“, М. 1910, Отдѣлъ II, статиятъ „Лирика и Экспериментъ“, „Опытъ характеристики русскаго четырёхстопнаго ямба“ и слѣдващитѣ). Така напримѣръ, строфата:

Кога се вече ти находишь
По чуждестранни градове
И въ тази къща пакъ си додешъ,
Кой ще ти помощъ подаде?

която нагледъ е дадена въ правилень четиристжпненъ ямбъ, всжщностъ има слѣдната ритмична схема:

Сирѣчь: у втория и четвъртия стихове вмѣсто 4 ямба има два пеона четвърти. Споредъ Андрей Белий, колкото повече правилни — като посочените — отклонения отъ размѣра (ямбъ, хорей) има въ дадено стихотворение, толкова е то по-богато по ритъмъ. Възъ основа на това, трѣбва да се признае, че Чинтуловиятъ стихъ, макаръ и доста стегнатъ, ритмически не е еднообразенъ. Но по-характерно у Чинтуловъ е това, че отклоненията отъ размѣра често се подаватъ на нова своя правилностъ, която внася тукъ-тамъ неочаквано единство въ ритмичното разнообразие. Достигната, разбира се, несъзнато, тая правилностъ именно говори за музикалното чувство на поета. Напримѣръ. В първитѣ четири строфи на № 1 се чувствува цезура слѣдъ петата сричка, поради което четиристжпниятъ ямбъ добива особена, сѣкашъ уморена напѣвностъ. Съ цезура, която не прѣкъсва размѣра, изобищо Чинтуловъ си служи често (№ № 11, 16). Освѣтнъ това, много негови строфи като цитуваната по-горѣ, иматъ еднакви отклонения въ стиховетѣ, вънъ отъ характерното изобищо за четиристжпния ямбъ ускорение на третата стжпка — ∪ | ∪ | ∪ ∪ ∪ | ∪. Даденото откло-